

ind at sidde, hvis de bliver dømt til det, og man putter dem ikke andre steder hen eller reducerer deres straf, fordi der nu ikke lige er pladser.

Til hr. Morten Bødskov med hensyn til dårlig opvækst osv., og hvad forskellen egentlig er på det forslag, som bl.a. Socialdemokratiet har fremsat, og det, som regeringen og Dansk Folkeparti har fremsat, så er det hele den filosofi, der handler om behandlersamfundet. Altså netop det, at man bare skal give de eksisterende behandlermodeller lidt mere, putte flere penge i de eksisterende behandlermiljøer og ansætte endnu flere folk til at behandle.

Det er ikke en model, som Dansk Folkeparti går ind for. Som jeg tidligere har omtalt, vil vi pålægge forældrene et større ansvar. Vi bliver simpelt hen nødt til at sige til forældrene: Det er jer, der har fået børnene, det er jer, der skal opdrage dem. I bliver nødt til at tage ansvaret for de handlinger, de begår.

Kl. 15.20

Til hr. Lars Kramer Mikkelsen om at kigge på den dokumentation, der findes omkring boligområdernes, jeg havde nær sagt, skabelse af nogle kriminelle elementer: Det vil jeg meget gerne se på. Og til, hvorvidt der så egentlig skal gøres et andet tiltag i forbindelse med at få nogle af de ting op at stå igen, som har været, og som er blevet sløjftet, vil jeg sige, at hvis det virkelig viser sig, at der er blevet ødelagt nogle gode ting i forbindelse med nogle tidligere tiltag, så synes jeg da, det er noget, vi skal være åbne over for at kigge på.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil da godt sige til hr. Per Dalgaard, som bare slynger nogle ting ud om, at vi under vores regeringsperiode skulle have nedsat straffene og dermed reguleret, så der var pladser nok i fængslerne, at det er en påstand uden grund. Ellers vil jeg godt bede om at få en bunke eksempler på det, som hr. Per Dalgaard sagde her.

Så siger hr. Per Dalgaard, at fængselsmassen jo er så nedslidt. Her er jeg nødt til at sige, at vi rent faktisk ved sidste forlig om kriminalforsorgen under den daværende socialdemokratiske-radikale ledede regering valgte at sige: Det her skal vi have fat om. Derfor tog man initiativet til det første nye fængsel, udskiftningen af Horsens, som absolut var det dårligste, og derfor har vi netop også fra Socialdemokratiets side sagt: Vi ønsker, at vi i det næste flerårsforlig og i de følgende flerårsforlig får taget fat, sådan at vi

får skiftet, så vi ikke har den der meget nedslidte fængselsmasse.

Men det er jo ikke det, som det her drejer sig om. Det her drejer sig om, at der ikke er pladserne. Det drejer sig om, at vi har en mængde mennesker, som er dømt, men som ikke kan komme ind. Og det er ikke noget, som er kommet på grund af en lemfældig holdning fra en tidligere regering. Det er noget, der rent faktisk er sket, og som er vokset gennem de senere år, hvis vi kigger på tallene.

Jeg er nødt til så til sidst at spørge én gang til: Er det forældrenes ansvar, at der ikke er praktikpladser nok? Er det forældrenes ansvar, at der ikke er de nødvendige antal socialpædagogiske behandlingspladser? Siger man virkelig fra Dansk Folkeparti, at det her må forældrene selv løse? Har vi ikke også som politikere et ansvar her? Det mener vi i Socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Jeg har et sted i mine mange papirer oppe på kontoret nogle tal, der kan dokumentere med hensyn til den påstand, som fru Lissa Mathiasen siger jeg fremfører omkring det at regulere straffene i forhold til det at komme i fængsel, sådan at det passer til kapaciteten i fængslerne. Jeg husker nogle tal, nogle ganske få tal. Jeg husker tallene i forbindelse med samfundstjeneste. I 1991 var der 500 på samfundstjeneste. I år 2002 var der 2.500, deriblandt bl.a. spritbilister, som havde forvoldt skade.

Det er jo en fin måde at skabe kapacitet i fængslerne på at sige, at de, som egentlig tidligere skulle have været i fængsel, fordi de havde begået en kriminel handling, nu kan komme på samfundstjeneste, og så bliver der lidt flere pladser i fængslerne. Hokus pokus.

Det er da klart, at kapaciteten i fængslerne er udnyttet meget nu, når der er vedtaget en volds-pakke, som betinger, at grov vold skal straffes hårdere. Og det, at en fange synes, at han har lyst til at forlade fængslet, hvis det nu passer ham at komme ud og nyde solen, har ikke tidligere kostet noget. Det koster noget nu i forbindelse med fængselsopholdets længde, hvad det ikke har gjort tidligere. Så det er jo soleklart, at kapaciteten i fængslerne bliver udnyttet til helt op under loftet.

Med hensyn til praktikpladser i forbindelse med socialpædagogiske ophold, så har jeg ikke noget svar på det ud over, hvad jeg tidligere er kommet med.